

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 53. Quid præterea notandum sit circa jus patronatûs & patronos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

fraudis; debet tamen donatio esse in perpetuum facta cum consensu Episcopi & cum abdicatione privata omnis juris præsentandi, etiam cumulative, *Lamb. Corr. Leur. q. 167.*

An præsentatus per plures præsentationes possit prosequi singulas, dicitur n. 437.

330 Q. 53. Quid præterea notandum sit circa jus patronatûs & Patronos. R. seqq.

§. I. Jus patronatûs est potestas nominandi vel præsentandi Clericum ad beneficium ecclesiasticum vacans; sive secundum *Lott. l. 2. q. 3. à n. 22.* est prærogativa certa concessa per Ecclesiam in retributionem temporalium pro constituendo beneficio ecclesiastico elargitorum; fundans enim beneficium habet prærogativam honorificentia, sustentationis (si ipsi & liberis deficiant alimenta) & potestatis præsentandi ad beneficium, *Lott. & alii cum Leur. p. 2. q. 29. & 102.* De illa honorificentia vide *Leur. à q. 103.* De alimentis autem à q. 105.

331 §. II. Jus patronatûs dividitur in personale & reale, secundum dicta l. 3. p. 1. à n. 127. Etiam aliter dividitur in ecclesiasticum, laicale & mixtum: tum est ecclesiasticum, si beneficium fundetur ex bonis ecclesiasticis; laicale, si ex bonis patrimonialibus vel aliis, de quibus fundans, licet sit ecclesiasticus, liberè possit disponere, *Garc. p. 5. c. 1. à n. 593. Corr. l. 4. c. 2. à n. 48. Nicol. t. 1. d. 5. §. 2. Leur. q. 15. & 16.* Mixtum est, si proveniat titulo partim ecclesiastico partim laicali, ac competat patrono tum ecclesiastico tum laico. Si nesciatur, ex quibus bonis Ecclesiasticus fundarit beneficium, utendum est præsumptione, nam si jus præsentandi dederit suis hæredibus, consanguineis, laico, debet censerì laicale, alias non potuisset illis donari, nec hi ab initio admissi fuissent ad præsentandum, *Mandobus, Gonz. Garc. n. 594.*

n. 594. *Lott.* q. 10. n. 2. Addunt *Corr.* & *Nicol.* §. 17. si laici sint in possessione præsentandi, etiam præsumi laicale, nisi contrarium expressè probetur

§. III. Cap. *Si laicus*, hoc tit. in 6. statuit *Bonif.* 332
VIII. ut si laicus jus suum patronatûs conferat Ecclesiæ, Collegio Clericorum vel Monasterio, censeatur ecclesiasticum: idem est, si conferat personæ ecclesiasticæ ratione dignitatis vel beneficii, cui annectit, *Barb.* de jure eccles. l. 3. c. 12. n. 10. *Lott.* n. 6. *Leur* q. 16. n. 9 *Nicol.* §. 4. Etiam tum est ecclesiasticum, si competat laicis utriusque sexûs religiosè viventibus, Begunis, Monialibus, Abbatissis, Communitati Tertiariorum *S. Francisci*, Commendatoribus Ordinum militarium, etiam conjugatis, *Barb. Garc. Lott. Leur* n. 11. Idem dicunt aliqui contra alios, si competat Confraternitatibus laicorum alicui Ecclesiæ affixis; si datum sit laico ratione Ecclesiæ, v. g. quia est Provisor; si competat hospitalium Administratoribus laicis, aut Collegiis institutis pro sustentatione egenorum, uti refert *Leur.* à n. 12. Hæc tamen & similia censeari debent laicalia ad effectum derogationis & reservationum. Et si quis fundans beneficium ex bonis laicalibus det jus patronatûs Ecclesiæ, expressè præservans, ut sit & maneat laicale, manet tale, *Barb.* n. 12. *Lott.* n. 5. Item si Clericus laicis fundatoribus successerit, etiam manet laicale, *Barb.* n. 14. *Corr.* n. 54. 58. Quòd si beneficium fundatum sit ex bonis ecclesiasticis; quamvis jus patronatûs illius transfiret ad laicum, maneret ecclesiasticum, nisi hic acciperet titulo oneroso, v. g. permutatione apud Papam, tum enim efficeretur laicale, *Barb.* n. 16. *Pirb. Leur.* n. 6.

§. IV. Si ex tribus Patronis duo sint ecclesiastici, 33
Lott. n. 67. dicit jus patronatûs esse ecclesiasticum; si duo laici, laicale: tum autem tantum vult dici mixtum,

mixtum,

mixtum, si æqualiter pertineat ad ecclesiasticos & laicos; sed *Castrop.* t. 13. d. 2 p. 2. n. 3. adhuc vocat mixtum, si Patroni ecclesiastici & laici concurrant, quamvis non æquali numero; tale autem jus patronatus semper gaudet privilegiis laicalis, hinc excludit reservationem, concursum &c. *Luca, Leuv.* q. 18. Quod tenet, etiamsi Patroni inter se convenirent, ut hac vice præsentaret solus ecclesiasticus, postea solus laicus, tum enim, quando præsentaret ecclesiasticus, non posset alternare Papa, *Lott.* n. 98. *Leuv.* q. 19. contra *Garc.* Vide dicenda n. 480. & 515. 516.

334 §. V. Jus patronatus aliter dividitur in *hereditarium*, quod transit ad quoscumque hæredes etiam extraneos; potestque illud sibi reservare hæres, si testator jusserit erigi beneficium, *Nicol.* §. 18. *Gentilitium*; si fundator voluerit pertinere ad gentem seu familiam aliquam, quæ si emoriatur, redit ad hæredes; in dubio autem semper censetur hereditarium. *Mixtum*, si fundator in eo, qui debet providere, exegerit, ut esset non tantum hæres, sed etiam de certa familia: potestque jus patronatus semel constitutum, si fundator ipsemet petat, per Episcopum mutari de hereditario in gentilitium vel mixtum, & contra, *Lott.* q. 11. & 47. *Leuv.* q. 20. & seqq.

335 §. VI. Jus patronatus ex communi juris dispositione acquiritur, 1. per foundationem Ecclesiæ five per concessionem fundi, in quo ædificetur, *Leuv.* q. 39. 2. Per liberam Ecclesiæ ædificationem aut plane destructæ reædificationem, ita ut novâ consecratione egeat, *Leuv.* q. 40. 3. Per dotationem, five per assignationem reddituum sufficientium pro sustentando Rectore seu Ministris, & pro luminaribus, etiamsi Ecclesia jam fuerit antecederet ædificata & consecrata, *Leuv.* q. 30. 42. 43. Nec opus est, ut hi sibi expressè reservarint jus patronatus, cum id habeatur ex

ex dispositione juris, nisi tamen recusarint, *Garc. Castrop. Lott. Corr. Leur. q. 35.* Requiritur tamen Episcopi, & si Episcopus fundet, ædificet aut reædificet vel dotet, Papæ consensus, *Az. Barb. Castrop. Leur. q. 36. 37.*

§. VII. Si unus fundavit, alter ædificavit, tertius dotavit Ecclesiam, quamvis unus plùs, alter minùs contulerit, omnes tres habent jus patronatùs. Si duo fundarunt, uterque est Patronus; sed habent unum tantùm votum comparatione ædificantis & dotantis, *Leur. q. 31.* Non potest autem fundans aut ædificans habere jus patronatùs, nisi sequatur dotatio, imò Ecclesia absque dote ædificari non debet, aut saltem non consecrari, *Az. Barb. Leur. q. 40. n. 5.*

§. VIII. Si Clericus ex redditibus sui beneficii ædificavit Ecclesiam, habet jus patronatùs, quamdiu vivit; post ejus mortem, si Ecclesia non sit Collegiata, habet successor in beneficio; si sit Collegiata, habet Collegium Clericorum. *Leur. q. 40. n. 2.* Quòd si Ecclesia fuit planè destructa, quamvis reædificetur ex eadem materia, videtur desinere jus primi ædificatoris; si tamen tota tantùm per partes fuit reædificata, manet jus primi, *Pirh. Leur. n. 3.*

§. IX. Ædificans Ecclesiam in fundo meo me invito, acquirit quidem jus patronatùs, sed ego propriâ auctoritate destruere possum vel occupare Ecclesiam, si necdum sit consecrata; si autem sit consecrata, tenetur ipse mihi solvere pretium fundi, *Pirh. Leur. q. 41.*

§. X. Per augmentum dotis non acquiritur jus patronatùs; cùm per hoc sit tantùm benefactor, nisi dos prior periisset aut facta fuisset incongrua, & augens exprimeret se novam dotem facere, *Lott. Leur. q. 44.* Dixi autem n. 293. si aliqua Ecclesia dividatur in duas, Rectorem antiquæ, si de antiqua contulit ad

ad dotem novæ, habere jus patronatûs respectu novæ.

340 §. XI. Jus patronatûs potest acquiri etiam per privilegium, si à Papa concedatur alicui ob merita in Remp. Christianam vel ob augmentum dotis, *Az. Castrop. Lott. q. 7. n. 20. Leur. q. 45.* Non potest tamen hoc concedere Episcopus, quia non potest gravare beneficium, *Garc. c. 9. n. 128. Corr. c. 5. n. 24. Leur. q. 46.* Similiter jure antiquo posset jus patronatûs etiam à laico acquiri per præscriptionem, contra Ecclesiam spatio 40. annorum cum titulo, vel tempore immemoriali sine titulo, contra alium autem laicum spatio 10. inter præsentés, & inter absentes 20. annorum, sed jure novo *Trid.* videtur aliter loquendum, uti dicitur n. 354. Quomodo autem præscribatur libertas à jure patronatûs explicat *Leur. q. 120. n. 6.*

341 §. XII. Jus patronatûs potest ab uno ad alterum transire, 1. successione per hæreditatem vel testamentum. 2. Donatione. 3. Permutatione. 4. Venditione, uti jam explicabitur.

342 §. XIII. Si fundator reservarit sibi jus patronatûs, transit ad ejus hæredes: si donarit Titio, transit ad hæredes Titii, etiam extraneos & etiam ad feminas, *Castrop. p. 4. n. 2.*; quòd fit etiam sine consensu Episcopi saltem ordinariè, de quo vide *Leur. q. 57.*; hinc si Titius instituat Monasterium in hæredem suum, transit ad Monasterium, *Lott. q. 11. n. 26.* Si tamen jus patronatûs esset constitutum in sanguine, Monasterium haberet tantùm ad vitam Religiosi, tumque rediret ad consanguineos defuncti. *Garc. Tamb. Pirb. Leur. q. 56.* Quòd si, v. g. tres filii sint hæredes, singulis competit æqualiter, *Az. p. 2. l. 6. c. 20. q. 9.*; horum autem filiis non competit in capita sed in stirpes, *Barb. de pot. Epis. all. 72. n. 79.* Vide *Leur. q. 49.* §. XIV.

§. XIV. *Covarr. Bald. Lott. n. 37. negant jus patronatus transire ad fidei-commiffarium vel usufructuarium universalem, quia non sunt hæredes; contradicunt Mol. Zæf. Corr. n. 1., quia hæreditas ad illos transit; sed melius distinguit Castrop. n. 5. negans de jure patronatus personali, quia adhæret personæ hæredis, affirmans de reali, quod adhæret rei hæreditariæ. Vide Leur. q. 50.*

343

§. XV. Si creditori detur in pignus vel in depositum hæreditas bonorum, jus patronatus, etiam reale, manet apud debitorem, quia ad præsentandum requiritur possessio juris patronatus, creditor autem non acquirit possessionem pignoris vel depositi sed nudam detentionem, *Barb. de jure Eccl. l. 3. c. 12 à n. 236. Castrop n. 14. Leur. q. 51. An transeat in conductorem, dictum est l. 3. p. 1. n. 131. Communis autem sententia habet cum Leur. q. 54, quod transeat ad emphiteutam & vasallum. Similiter transire ad sequester bonorum, quibus annexum est, si sequester ille fit capax, docent *Garc. c. 6. n. 1. Barb. n. 233.; quod dicunt Guts. Lamb. Castrop. p. 28. n. 5. etiam de sequestro dignitatis vel beneficii, quia sequester administrat omnia nomine Judicis & Superioris, qui tum deberet præsentare: sed alii restringunt ad solum sequester de consensu partium constitutum. Vide Leur. q. 53. Quod si bona Titii addicantur fisco, jus patronatus reale transit ad fiscum, personale autem ad filium vel hæredes Titii, Leur. q. 55.**

344

§. XVI. Si in jure patronatus gentilitio fundator dixerit, *hoc jus patronatus reservo mihi & meis descendentiibus*, intelliguntur in recta linea procreati ab ipsis; si dixerit, *mihi meisque agnatis*, intelliguntur positi in linea etiam transversa; etiam foeminae; salvâ semper prærogativâ propinquo-

345

M

ris

ris gradus, *Lott.* à n. 49. *Leur.* q. 59. Illegitimi at-
tem etiam veniunt nomine consanguineorum; sæpe
tamen præsumi potest fundatorem voluisse legiti-
mos præferri illegitimis, *Lott.* n. 150. *Leur.* q. 61.
Vide dicta n. 325.

346 §. XVII. Potest quis sine consensu Episcopi do-
nare jus patronatûs Ecclesiæ, Monasterio, loco reli-
gioso, Clerico nomine dignitatis suæ, non tamen lai-
co aut Clerico tanquam personæ privatæ, sed ad hoc
requiritur consensus Episcopi, *Az. Barb. Corr.* à n.
8. *Castrop.* p. 4. à n. 16. *Leur.* q. 62.; Potestque
parens tale jus donare, cui filiorum volet, aut etiam
extraneo, si illud habebat ex bonis liberis seu non
spectantibus ad filiorum legitimam, *Castrop.* n. 8.
Leur. q. 64. Si autem donet extraneo, putant *Gonz.*
Lott. Corr. n. 16. non censeri exclusisse seipsum aut
hæredes suos, sed hos retenturos cumulativè cum
illo: attamen jus patronatûs semel unitum in una
persona non potest dividi in plures, quia censere-
tur induci major servitus Ecclesiæ vel beneficio,
Lott. Leur. q. 65.

347 §. XVIII. Jus patronatûs personale potest etiam
propriâ auctoritate permutari per se & ratione sui
cum alia re spirituali, quia exceptâ materiâ benefi-
ciaria non prohibentur permutationes rerum spiri-
tualium, secundùm dicta l. 3. p. 1. n. 114. Jus patro-
natûs reale per accidens permutari potest cum re
temporali, si res, cui adhæret, permutetur, tum
enim accessorie cum ea transit, *Az. Castrop.* n. 9.
Corr. n. 7. *Leur.* q. 66.; & quomodo similiter
vendi possit cum re vendita, etiam diximus l. 3. p. 1.
n. 128.; nec ad hoc requiritur consensus Episcopi,
Corr. n. 20. Possitque etiam vendens castrum re-
servare sibi jus patronatûs separabiliter annexum,
Lott. q. 9. n. 47.

§. XIX

§. XIX. Sive jus patronatus sit aliquid in se spiritua- 348
le sive tantum annexum spirituali, tamen est materia
simoniae, nec ratione sui vendi aut emi potest, uti di-
xii. 3. p. 1. à n. 127. Nec de ullo jure patronatus
cognoscere potest Judex laicus, Cap. *Quanto*, De
judiciis, *Lott.* n. 30. *Corr.* c. 2. n. 52. *Leur.* q. 26.,
est enim introductum per Ecclesiam & ex gratia,
ideoque de illo vult cognoscere sola Ecclesia, quia
reputatur semper tanquam gratia, *Lott.* *Leur.* q. 28.

§. XX. Jus patronatus non potest competere in- 349
fidei, quamvis Ecclesiam ædificaret aut emeret ca-
strum, cui annexum est, *Castrop.* n. 19. Similiter nec
hæretico, *Lott.* q. 14. n. 18. Competere tamen potest
infanti, pro quo præsentare potest tutor, *Castrop.*
n. 21. Potestque pupillus septennio major ipsemet
præsentare, *Garc.* c. 9. à n. 186., expedit tamen fie-
ri per tutorem; nec requiri consensum pupilli do-
cent alii contra alios; addunt etiam non requiri con-
sensum filii impuberis, si pro eo præsentet pater: si
tamen præsentet curator vel pater puberis, requiri-
tur hujus consensus, quamvis sit minorennis, quia
non ita amplius regunt personam, saltem quoad spi-
ritualia jura, sed tantum administrant bona, *Garc.*
à n. 196. *Castrop.* n. 22.; qui excipit, nisi patrona-
tus competeret filio ob bona adventitia, quorum
usumfructum habet pater. Vide *Leur.* q. 71. & 72.

§. XXI. Femina capax est juris patronatus; Cap. 350
ult. de concess. præb. Hinc ad eam transit, si sit hære-
ditarium vel pro consanguineis, *Garc.* à n. 144.
Quando competit uxori, si sit personale aut reale ra-
tione paraphernalium vel priorum, non compe-
tit marito; si sit reale ratione bonorum, quæ æsti-
mata & velut empta, sint data in dotem, competit
marito, *Castrop.* à n. 27. vide *Leur.* q. 73.

§. XXII. Illegitimus tam spurius quam natu- 351
ralis

ralis capax est juris patronatûs : item irregularis, cum non fit beneficium nec requirat Clericatum, *Az. Castrop. n. 24. Leur. q. 74.* Excommunicatus major non amittit illud ; imò potest Episcopus consentire, ut, si sit toleratus, etiam acquirat, v. g. ædificando Ecclesiam, sed prohibetur illius usus, donec absolvatur, si tamen præsentet, potest Episcopus admittere, quamvis non teneatur, *Suar. Pirb.* Quòd si sit vitandus, invalidè præsentat, saltem si sit Ecclesiasticus, *Barb. de jure Eccl. l. 3. c. 12. n. 162.* Putantque *Turr. & Hurt.* idem esse, quamvis esset laicus, quia debet conferre jus ad rem, ergo debet habere jurisdictionem aliquam, quâ privatus est excommunicatus vitandus; sed *Covarr. Villal. Corneio, Diana p. 5. t. 9. R. 105.* dicunt validè præsentare, quamvis admittere non debeat Episcopus, ne communicet cum illo : si tamen non fit in culpabili mora petendæ absolutionis, tempus ei non currit. Vide *Leur. q. 75.*

352 §. XXIII. Quamvis alicui re ipsa non competat jus patronatûs, si tamen bonâ fide possideat, potest, etiam post motam litem circa petitorium, præsentare, *Abb. Az. Castrop. n. 25.* Et postea, quando apparet non habuisse jus, non potest annullari institutio, *Abb. Laym. Garc. c. 5. n. 4. & 45. Castrop. Corr. l. 1. c. 6. n. 360. Pirb. n. 76. & 83. Leur. q. 76.* Si tamen defectus innotescat ante institutionem, hæc fieri non debet, *Castrop. p. 28. n. 2.* , dixerat tamen p. 4. n. 26. cum *Lop. & aliis*, si post præsentationem possessio fiat solummodo dubia, probabile esse, quòd institutio fieri possit, eò quòd videatur prævalere bonum Ecclesiæ nolentis beneficia diu vacare. E contra si adfit mala fides, invalidè præsentat, *Cap. Consultationibus, 19. de Jurep.* Tenent autem dicta de possessore bonæ fidei, licet nunquam antè præ-

sentat

sentarit, quia sufficit quasi possessio defuncti antecessoris absque nova apprehensione seu exercitio, *Garc. n. 9. & 37. Corr. c. 4. n. 19.*, quamvis n. 17. cum *Luca* in summa jurispr. n. 85. dicat hæredem non esse in possessione præsentandi, si ipsemet nunquam præsentarit, nisi juspatronatus esset annexum officio, tum enim possessio transit in successorem, *Leur. q. 58.*

§. XXIV. Quomodo contra Ecclesiam aut alium Patronum probari possit jus patronatus aut possessio præsentandi tam Communitatum quàm Potentium & Privatorum, videri potest *Trid. Sef. 25. c. 9. de Ref. Barb. de pot. Epif. all. 72. Castrop. d. 2. p. 3. Lott. q. 7. & seqq. Leur. q. 78. & seqq.* Quomodo autem Patronus non debeat se immiscere in res temporales Ecclesiæ usurpandas vel curandas, nec aliquid temporale exigere ab Ecclesia vel præsentatis, vide *Leur. q. 95. 100. 101.* Quid verò possit circa instituendos vel destituendos Ministros Ecclesiæ, item circa electiones Prælatorum, explicat *Leur. q. 96. & 97.*

§. XXV. Jus patronatus contra Ecclesiam, quæ secundum propriam institutionem deberet esse libera, præscribitur tempore immemoriali, si allegari possit titulus: putant quidem aliqui non esse opus, ut tanto tempore possidens alleget titulum, quia ipsa tanti temporis continuata possessio non tantum inducit præsumptionem tituli vel accepti privilegii, sed reipsa videtur jus tribuere, uti tenent *Gl. Abb. Covarr. Mol. de just. d. 75. n. 8. Laym. l. 3. t. 1. c. 8. n. 14. & 15. Haun. de just. T. 2. t. 5. c. 2. contro. 4. n. 319.*, & diximus l. 3. p. 2. n. 543., verum quoad jus patronatus, jus positivum *Trid. Sef. 25. c. 9.* videtur obstare, ubi expressè statuit, *ut titulus juris patronatus sit ex fundatione vel dotatione, qui ex authentico documento & aliis jure requisitis ostendatur,*

tur, sive etiam ex multiplicatis præsentationibus per antiquissimum cursum, qui hominum memoriam excedat, aliasve secundum juris dispositionem; in iis verò personis seu Communitatibus vel Vniversitatibus, in quibus id jus plerumque ex usurpatione potius quæsitum præsumi solet, plenior & exactior probatio ad docendum titulum requiratur, nec immemorialis temporis probatio aliter eis suffragetur, quàm si præter reliqua ad eadem necessaria, præsentationes etiam continuatæ non minori saltem, quàm quinquaginta annorum spatio, quæ omnes effectum sortita sint, authenticis scripturis probentur. Et propterea docent *Castrop.* p. 2. à n. 12. *Lott. Leur.* q. 47 solam probationem immemoriam hinc non sufficere.

355 §. XXVI. Consensus Patroni ex honestate tantum requiritur ad alienationem dotis Ecclesiæ: & quamvis requiri debeat, tamen si renuat, potest ob magnum bonum Ecclesiæ eo invito fieri aliqua mutatio vel imminutio beneficii: non potest tamen beneficiatus ob crimen privatus restitui beneficio sine nova præsentatione Patroni; nec Ecclesia patronata erigi in Collegiatam; nec beneficium patronatum uniri cum amissione juris præsentandi. Vide *Leur.* q. 108.

356 §. XXVII. Episcopus invalidè instituit aliquem independentem à voluntate Patroni, nisi hic rescienſenseatur velle cedere juri suo, *Castrop.* p. 9. n. 5. *Barb.* de jure Eccl. l. 3. c. 12. n. 163. *Lott.* q. 14. à n. 62. *Leur.* q. 109. & 181. Qualis autem requiratur Patronorum consensus, si plures præsentent, dictum est à n. 311. & n. 364. dicitur, quid possit instituens, si plures æqualibus votis præsententur. Debet autem Patronis relinquere libertas præsentandi, quem volent, & qui ideo ipsis aut consanguineis inferunt molestias, quia
hunc

hunc vel illum non præsentarint, ipso facto incur-
runt excommunicationem, Cap. *sciunt*, de elect. in
6. *Laym.* ad dictum Cap. *Leur.* q. 110.

§. XXVIII. Papa posset validè sine causa, & cum cau- 357
salicitè derogare juri patronatùs, etiam laicali, ac be-
neficia conferre, cui vellet, invitis Patronis, quia con-
cessit liberè, non abdicando jus contraveniendi, *Ca-*
strop p. 10. & 13., maximè cum cōcesserit principaliter
ob bonum Ecclesiæ: id tamen ordinariè non facit,
ne deterreat à foundationibus, imò in resignationibus
& permutationibus vult adjici, *de consensu Patroni*;
facit tamen tum, si beneficium vacet in Curia, aut Pa-
troni impediatur præsentare ob litem in Curia.
Nuntius Apostolicus non potest derogare juri patro-
natùs laicali, quod ex foundatione vel dotatione com-
petit, sed tantùm ecclesiastico vel illi laicali, quod
competit per præscriptionem vel ex mero privilegio.
Episcopus nec ecclesiastico nec laicali derogare po-
test. Vide *Leur.* q. 112. 113. Quid autem requiratur, ut
Papa censeatur velle derogare juri patronatùs, ex-
plicat *Leur.* q. 119. Vide dicenda à n. 469.

§. XXIX. Jus patronatùs cessat, 1. per remissio- 358
nem hujus juris. 2. Extinctâ familiâ, cui erat affi-
xum. 3. Si Ecclesia penitus destruatursine spe reædi-
ficationis. 4. Si patronus consentiat, ut beneficium
uniatur Monasterio. 5. Per sententiam, in pœnam
delicti. 6. Per præscriptionem. 7. Si Patronus la-
batur in hæresin. 8. Per occisionem vel mutilatio-
nem Clerici Ecclesiæ patronatæ. 9. Per Simoniam in
cessione ejus commissam. 10. Si patronus se ingerat
in perceptionem fructuum aut usurpet bona bene-
ficii. 11. Si ingratus sit Ecclesiæ. 12. Per non usum
longi temporis. Vide *Leur.* q. 120.

Q. 54. *Quid addendum sit circa institutionem.* 359
R. Seqq.